

Babelstårnet og de mange sprog

Ved tværkulturel medarbejder Louise Kiilerich Breindahl

Program

17.30: Velkomst og efterfølgende spisning

18.30: To sange

18.40: Leg: "spaghetti/skumfiduser tårn"

<http://www.spjdrpedia.dk/wiki/Skumfidusudfordringen>

19.00: Andagt over 1 Mosebog kapitel 11 (del tegne/male-sager til børnene ud inden)

19.20: Bøn og to sange, evt. sangforslag

19.30: Kaffe og kage

20.00: Tak for i aften

Sangforslag

Før andagten:

Vor Gud er stor

Salige vished

Efter andagten:

- Engang skal vi synge i Himmелens kor
- Skriv dig Jesus på mit hjerte

Andagt

Det var en sjov aktivitet ikke? I oplevede måske at nogle havde mere overblik over situationen end andre, at én havde bedre styr på fundamentet, hvorimod en anden kunne bygge højt. Sammen lykkedes i. Men det var svært på tværs af sprog, fordi I skulle kommunikere strategien for opgaven og fordi I havde begrænset tid. Yderligere så kommer konkurrencemennesket op i én - man vil gerne vinde, man vil gerne være bedre end de andre.

Der var engang hvor alle mennesker talte samme sprog. Hvor alle mennesker forstod hinanden og kunne kommunikere med hinanden. Sådan skabte Gud mennesket. Men mennesket blev hovmodigt - for selvsikker på sig selv. I historien om babelstårnet er vi lige efter syndfloden, hvor Gud oversvømmede jorden og kun Noah og hans familie overlevede. Størstedelen af denne slægt slog sig ned i Sinear, og en dag fik de den idé, at de skulle bygge et tårn, som skulle nå helt op til himlen, fordi de ønskede at være berømte og ikke blive spredt ud over hele jorden.

Men Gud så hvad menneskene var i gang med, og at de på grund af fælles hjælp og samme sprog ville være i stand til at lykkedes med at bygge tårnet. Gud gav dem derfor forskellige sprog, så de ikke længere kunne forstå hinanden. Da det skete blev menneskene spredt ud over hele jorden, og fik aldrig færdiggjort deres byggeri. Gud så, at mennesket var på vej til at have nok i sig selv, og gøre sig uafhængig af Gud og ville have anerkendelse og blive hyldet for deres gerninger. De blev motiveret af deres stolthed og arrogance, og menneskene ville kunne blive lige så oprørske syndige, som før syndfloden. Det kunne han ikke tillade. Han vil at vi er afhængige af ham. At vi har brug for ham. At vi giver ham æren.

Prøv at se, hvad I var i stand til at bygge på trods af forskellige sprog. Havde I haft mere tid, ville resultatet have afspejlet hvor meget vi er i stand til at gøre sammen, selvom vi ikke taler samme sprog eller har et meget begrænset fælles sprog. Vi kan virkelig meget sammen, selvom vi ikke har samme sprog, og det skal vi fortsat bestræbe os på. Men historiens pointe er, at vi ikke kan undvære Gud. Og når vi lykkedes med noget, så er det ham der skal æres og ikke os selv, fordi de evner vi har fået til at bygge dét tårn, har vi fået af ham.

Prøv at tænk hvad I ikke kunne have formået med spaghetti-tårnet, hvis I havde haft samme modersmål!? Én dag, så skal vi igen tale samme sprog og have samme modersmål. Det skal vi, når vi engang skal samles på den nye jord i fællesskab med Gud og alle vores søstre og brødre i troen. Jeg ved ikke om det sprog bliver dansk, engelsk eller farsi. Men vi skal bruge det fælles sprog til at lovsynge og prise Gud.